

UDKAST.

Forslag

til

Lov om ændring af lov om udenrigstjenesten.

§ 1

I lov nr. 150 af 13. april 1983 om udenrigstjenesten som ændret ved lov nr. 331 af 14. maj 1997 og § 1 i lov nr. 410 af 6. juni 2002 foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, ændres "De europæiske Fællesskaber" til: " Den Europæiske Union".
2. I § 3, stk. 2, 1. pkt., ændres ", gesandtskaber eller" til: "og".
3. I § 3, stk. 2, 2. pkt., ophæves.
4. § 3, stk. 3, 2. pkt., ophæves.
5. I § 5, stk. 1, indsættes som 3. pkt.: "Udenrigsministeren bestemmer hvilke stillinger, der kan besættes på åremål."
6. I § 5, stk. 2, 1. og 2. pkt., udgår "samt kancellister".
7. I § 5, stk. 4, 1. pkt., ændres "er fyldt 60 år" til: "har nået pensionsudbetalingsalderen, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a, og bestemmelsen i § 6, stk. 2," ændres til: "§ 6, stk. 6,".
8. I § 5, stk. 4, 2. pkt., ændres "hans" til: "tjenestemandens".
9. § 6, stk. 1, ophæves.
Stk. 2 bliver herefter stk.1.
10. I § 8, stk. 1, 1. pkt., udgår "ved kongelig resolution".
11. I § 8, stk. 1, 5. pkt., ændres "ham nogen post, afskediges han" til: "tjenestemanden nogen post, afskediges tjenestemanden".
12. § 8, stk. 2, ophæves.
13. I § 9, stk. 2, udgår "overordentlige".
14. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres "Valgte" til: "Honorære".
15. I § 10, stk. 2, ændres "Valggeneralkonsuler" til: "Honorære generalkonsuler", "valgkonsuler" til: "honorære konsuler" og "valgvicekonsuler" til: "honorære vicekonsuler".
16. § 12, stk. 1, affattes således:
"Udenrigsministeren kan i særlige tilfælde yde honorære konsularembedsmænd et fast årligt beløb til kontorhold."
17. I § 12, stk. 2, ændres "valgte" til: "honorære".
18. § 13 ophæves.
19. § 14, stk. 2, affattes således:
Stk. 2. Gebyrbeløbene indgår i statsregnskabet som indtægter under Udenrigsministeriets driftsbevillinger. Udenrigsministeren kan dog bestemme, at honorære konsularembedsmænd kan anvende modtagne gebyrbeløb til dækning af driftsomkostninger.

§ 2

Loven træder i kraft en uge efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lov om udenrigstjenesten blev vedtaget i 1983. Udviklingen i årene siden 1983 har medført, at lovens bestemmelser om personel og drift i flere henseender ikke er tidssvarende. Regeringen har derfor fundet det hensigtsmæssigt at stille forslag om ændringer i loven, som bl.a. gør det muligt at ansætte tjenestemænd i udenrigstjenesten på åremål, og som præciserer konteringen i statsregnskabet af gebyrindtægter for konsulære tjenestehandlinger. Herudover indeholder forslaget en række ændringer af bestemmelser i loven, som enten har mistet deres betydning eller i dag er omfattet af anden lovgivning, således at loven i indhold og sprogbrug retvisende afspejler udenrigstjenestens organisation og drift.

2. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget indeholder følgende hovedpunkter:

- Det foreslås, at tjenestemænd i udenrigstjenesten kan ansættes på åremål i henhold til tjenestemandsløven.
- Det foreslås, at proceduren for at stille en tjenestemand i lønramme 36 eller højere lønramme til rådighed for udenrigstjenesten kan iværksættes administrativt.
- Det foreslås, at ophæve bestemmelsen i loven om, at udsendte medarbejdere og honorære konsularembudsmand hver for deres embedsområde kan udføre sådanne forretninger, som i Danmark påhviler en notarius publicus med hensyn til danske statsborgeres retshandler.

2.1. Udnævnelse af tjenestemænd

Gældende ret

I henhold til den gældende § 5, stk. 1, i lov om udenrigstjenesten (lov nr. 150 af 13. april 1983 med senere ændringer) udnævnes tjenestemænd i udenrigstjenesten i lønramme 16 med mulighed for oprykning til lønramme 21, 29, 31 og 34, lønramme 36 og højere lønramme uden angivelse af stilling eller tjenestested.

Det forhold, at udnævnelse sker uden angivelse af stilling eller tjenestested fortolkes efter praksis således, at tjenestemænd i udenrigstjenesten ikke kan ansættes på åremål med henblik på varetagelsen af en specifik stilling.

De af loven omfattede tjenestemænd er som udgangspunkt pålagt en pligt til at gøre tjeneste ved de danske repræsentationer i udlandet (forflyttelsespligten), jf. § 5, stk. 2.

Udnævnelse uden forflyttelsespligt kan ske i særlige tilfælde, jf. stk. 3.

For medarbejdere, der ikke er tjenestemænd, men ansat i henhold til overenskomst eller kontrakt fastsættes en eventuel forflyttelsespligt som en del af de almindelige ansættelsesvilkår.

Det er efter udenrigsministeriets opfattelse hensigtsmæssigt, at tjenestemandsløvens bestemmelser om ansættelse af tjenestemænd på åremål også kan finde anvendelse i udenrigstjenesten som supplement til de allerede eksisterende ansættelsesformer i tjenesten.

2.2. Rådgivende udvalg om ansættelse af handels- og industrikyndige specialmedarbejdere

Gældende ret

Det fremgår af udenrigstjenestelovens § 6, stk. 1 at et rådgivende udvalg under udenrigsministeriet med repræsentanter for interesserede myndigheder og erhvervsorganisationer medvirker ved ansættelsen af handels- og industrikyndige medarbejdere i udenrigstjenesten.

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i lov om udenrigstjenesten fra 1961, men udvalget har ikke været i funktion i årtier. I dag indgår rekrutteringen til udenrigstjenesten af medarbejdere med særlig specialviden som et led i ministeriets almindelige ansættelsesprocedurer.

I henhold til lovens § 6, stk. 1, 2. pkt. kan udenrigsministeren træffe bestemmelse om nedsættelse af andre rådgivende udvalg.

2.3. Rådighedsinstitutionen

Gældende ret

I henhold til § 8, stk. 1 skal overflytning af tjenestemænd i udenrigstjenesten fra udenrigstjenestens ordinære chefsnumre under den statslige stillingskontrol til udenrigstjenestens særlige rådighedsnumre ske ved kongelig resolution.

Begrundelsen for adgangen til at stille at en tjenestemand i udenrigstjenesten til rådighed kan være, at der som følge af tjenestens skiftende forhold kan forekomme tilfælde, hvor en tjenestemand midlertidigt ikke kan anvises egnet stilling, samt at der kan være behov for at varetage særlige opgaver. Situationen opstår typisk i forbindelse med hjemkaldelse af en tjenestemand fra en stilling som ambassadør i udlandet, hvor behovet for en overflytning til et rådighedsnummer først bliver klart i den efterfølgende dialog mellem udenrigsministeriet og tjenestemanden og efter forelæggelse af det formelle dokument til formalisering af ambassadørens tilbagekaldelse fra posten til kongelig underskrift (rappelskrivelsen).

Der har i denne situation igennem de senere år udviklet sig en praksis, hvorefter tjenestemænd har været overflyttet til et rådighedsnummer i stillingskontrollen alene på administrativt grundlag uden forelæggelse af spørgsmålet om selve overflytningen til et rådighedsnummer til kongelig resolution.

I henhold til § 8, stk. 2 skal der på løbende basis stilles 5 tjenestemænd i udenrigstjenesten i lønramme 16 til rådighed med henblik på disses uddannelse til oprykning til lønramme 21, 29, 31 og 34. Der skal endvidere på de årlige finanslove fastsættes et beløb til uddannelse af samme 5 tjenestemænd.

Som led i den almindelige udvikling omfattes alle tjenestemænd imidlertid i dag af ministeriets generelle programmer og budgetter for kompetenceudvikling, og der afsættes således i praksis ikke længere et særskilt beløb på finansloven til uddannelse af de i bestemmelsen nævnte medarbejdere. Hertil kommer, at der alene er ganske få medarbejdere tilbage i den nævnte gruppe.

2.4. Fastsættelse af beløb til kontorhold for valgte konsularembudsmand

Gældende ret

§ 12 giver hjemmel til, at udenrigsministeren i særlige tilfælde kan yde et fast årligt kontorholdstilskud til valgte konsularembudsmand. Det fastslås, at beløbet skal fastsættes efter forhandling med finansministeren. Endvidere fastslås, at der ved fastsættelsen af beløbets størrelse skal tages hensyn til, om der drages omsorg for, at brevveksling med konsulatet kan ske på dansk.

Imidlertid bestemmes størrelsen af kontorholdstilskud til valgte konsularembudsmand efter nutidig praksis af udenrigsministeren uden involvering af finansministeren. Udgifterne dækkes af udenrigsministeriets årlige driftsbevilling.

Videre er der sket en udvikling derved, at det i dag generelt tilstræbes, at honorære konsulater kan fungere såvel mundtligt som skriftligt på enten dansk eller engelsk, uanset hvilket sprog der tales på stedet.

2.5. Udførelse på repræsentationerne af forretninger, som i Danmark påhviler en notarius publicus

Gældende ret

Det fremgår af § 13, stk. 1, at udsendte medarbejdere, der indtager chefstillinger, er bemyndiget til at udføre sådanne notarialforretninger, der i Danmark påhviler en notarius publicus med hensyn til danske statsborgeres retshandler. En tilsvarende bemyndigelse kan tillægges den, der fungerer i chefens forfald og honorære konsularembudsmand.

Bestemmelsen er en videreførelse af en bestemmelse i lov om udenrigstjenesten fra 1961 og indebærer ikke længere aktivitet på repræsentationerne af den i bestemmelsen beskrevne karakter.

Udførelse af notarialforretninger er i dag reguleret i anden lovgivning, jf. retsplejelovens § 11, stk. 2 og stk. 3.

2.6. Gebyr for konsulære tjenestehandlinger i udenrigstjenesten

Gældende ret

I henhold til § 14, stk. 1 og stk. 2, erlægges der gebyr for tjenestehandlinger i udenrigstjenesten og udenrigsministeren kan bestemme, at valgte konsularembudsmand kan anvende modtagne gebyrbeløb til dækning af driftsomkostninger. I henhold til bestemmelsen indbetales opkrævede gebyrbeløb til statskassen. Bestemmelsen er identisk med den tilsvarende bestemmelse i lov om udenrigstjenesten fra 1961. Gebyrindtægterne hidrører fra konsulære tjenestehandlinger i udenrigstjenesten i forbindelse med udstedelse af pas og visa, legaliseringer mv. Endvidere fremgår det af tekstanmærkning nr. 103 under § 6. Udenrigsministeriet på finansloven for finansåret 2014, at som led i den årlige bevillingsafregning overføres årets resultat fra § 06.11.05. Indtægter fra borgerserviceydelse til § 06.11.01. Udenrigstjenesten. Med tekstanmærkningen præciseres det, at gebyrindtægterne indgår under Udenrigsministeriets driftsbevillinger.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, kommuner eller regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv..

Et udkast til lovforslag har i perioden 16. februar – 9. marts 2015 været sendt i høring hos følgende organisationer m.v.:

- Centralorganisationernes Fællesudvalg,
- OAO,
- Stats- og Kommunalt Ansattes Forhandlingsfællesskab,
- Akademikernes Centralorganisation (Akademikerne),

- Vagt- og Sikkerhedsfunktionærernes Fagforening,
- Foreningen af Tekniske og Administrative Tjenestemænd,
- Dansk Magisterforening,
- Djøf,
- HK/Danmark,
- Ingeniørforeningen (IDA),
- Funktionærernes og tjenestemændenes fællesråd (FTF),

9. Sammenfattende skema.

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1.

Til nr. 1

Det foreslås, at betegnelsen ”De europæiske Fællesskaber” i § 1 ændres til ”Den Europæiske Union”. Ændringen er en funktion af Lissabontraktaten om Den Europæiske Union, der trådte i kraft den 1. december 2009.

Til nr. 2

Det foreslås at slette ”gesandtskaber” i § 3, da betegnelsen ikke længere er i brug som betegnelse for en repræsentation i udenrigstjenesten.

Til nr. 3

Det foreslås at slette ”De ledes enten af udsendte medarbejdere eller af valgte konsularembetsmænd” i § 3, stk. 2, 2. pkt.. Bestemmelsen er videreført fra lov om udenrigstjenesten fra 1961 og har i dag ingen praktisk eller juridisk betydning.

Til nr. 4

Det foreslås at slette: ”De ledes enten af udsendte medarbejdere eller af valgte konsularembudsmand” i § 3, stk. 3, 2. pkt. Der henvises til begrundelsen ovenfor under nr. 3.

Til nr. 5

Der foreslås indsat er nyt 3. punktum i bestemmelsens § 5, stk. 1, hvorefter tjenestemænd i udenrigstjenesten kan ansættes på åremål. Bestemmelsen svarer til den almindelige regel i tjenestemandsløvens § 33 b, hvorefter vedkommende minister bestemmer hvilke stillinger, der kan besættes på åremål.

Ansættelse som tjenestemand i udenrigstjenesten på åremål sker i øvrigt efter tilsvarende regler som ansættelse på åremål efter tjenestemandsløvgivningen. Med bestemmelsen får udenrigstjenesten adgang til som den øvrige centraladministration at anvende åremålsansættelse som ansættelsesform.

Åremålsansættelse tænkes alene anvendt undtagelsesvis, således at anvendelsen begrænses til de tilfælde, hvor ansættelse på åremål ud fra en samlet vurdering vil være hensigtsmæssig for en fleksibel og omkostningseffektiv udnyttelse af personaleressourcerne.

Åremålsansættelsen kan ske med og uden forflyttelsespligt, jf. § 5, stk. 2 og 3.

Til nr. 6

Stillingsbetegnelsen kancellist finder ikke længere anvendelse i udenrigstjenesten og foreslås derfor slettet fra lovteksten.

Til nr. 7

Den foreslåede ændring af § 5, stk. 4 medfører, at der ikke længere anvendes et 60 års - kriterium for, hvornår en tjenestemand i udenrigstjenesten (i visse tilfælde) kan vælge at lade sig pensionere med egen pension uden fradrag af det såkaldte førtidspensionsfradrag, jf. den nugældende tjenestemandspensionslovs § 6, stk. 6. I stedet anvendes pensionsudbetalingsalderen, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a, som kriterium. Ændringen sker for at harmonisere bestemmelsen med tjenestemandspensionsloven, hvor 60 års - kriteriet ligeledes er forladt til fordel for pensionsudbetalingsalderen. Referencen til tjenestemandspensionslovens § 6, stk. 6, frem for stk. 2, er alene en konsekvensrettelse af en ændring af tjenestemandspensionsloven.

Til nr. 8

Det foreslås i § 5 stk. 4, 2. pkt. at ændre ”hans” til ”tjenestemandens” som en retvisende kønsneutral betegnelse. Ændringen har alene redaktionel karakter.

Til nr. 9

Det foreslås at ophæve bestemmelsen i § 6, stk. 1, om ansættelse af handels- og industrikyndige specialmedarbejdere efter forhandling med et rådgivende udvalg under udenrigsministeriet. Bestemmelsen er videreført fra lov om udenrigstjenesten fra 1961. Rekruttering af den pågældende medarbejdergruppe foregår i dag som et led i ministeriets almindelige rekrutteringsproces. I samme bestemmelse foreslås det, at ophæve bemyndigelsen til udenrigsministeren til at nedsætte andre rådgivende udvalg. Det er udenrigsministeriets vurdering, at udenrigsministeren kan nedsætte nye rådgivende udvalg i det omfang, der opstår behov herfor. Der tilsigtes ingen materiel ændring.

Til nr. 10

I overensstemmelse med den administrative praksis, som har udviklet sig igennem de seneste år, foreslås processen forenklet ved bemyndigelse af udenrigsministeren til at træffe afgørelse i spørgsmålet om, hvorvidt en tjenestemand i udenrigstjenesten skal stilles til rådighed på et af tjenestens rådighedsnumre. Mens bestemmelsen i § 5, stk. 2, vedrørende kongelig resolution i spørgsmål om de omfattede tjenestemænds titel og tjenestested i udlandet modsvarer et praktisk behov

for kongeligt underskrevne dokumenter til brug for den diplomatiske proces (akkrediterings- og rappelskrivelser, jf. Wienerkonventionen om Diplomatiske Forbindelsers artikel 14, stk. 1 a og b), fordrer overførsel af en tjenestemand til et rådighedsnummer ikke noget dokument med kongelig underskrift.

Til nr. 11

Det foreslås endvidere i § 8 stk. 1 at ændre ”ham” og ”han” til ”tjenestemanden” som en retvisende kønsneutral betegnelse. Ændringen har alene redaktionel karakter.

Til nr. 12

De omhandlede medarbejdere er i dag omfattet af ministeriets generelle programmer og budgetter for kompetenceudvikling, og behovet for at afsætte særlige beløb til de ganske få tilbageværende medarbejdere i den nævnte gruppe er bortfaldet. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet. Der henvises til bemærkningerne under pkt. 2.3. om gældende ret.

Til nr. 13

I tilpasning til moderne sprogbrug udgår ordet ”overordentlige”. Der tilsigtes ingen materiel ændring.

Til nr. 14

Der tilsigtes ingen materiel ændring, men alene tilpasning til moderne sprogbrug. Valgte konsularembetsmænd omtales i almindelig nutidig dansk sprogbrug som honorære konsuler. Når der til brug for lovtæksten vælges betegnelsen honorære konsularembetsmænd frem for honorære konsuler skyldes det behovet for en fællesbetegnelse dækkende ikke alene klassen af honorære konsuler, men alle klasser af honorære konsularembetsmænd, det vil sige både honorære generalkonsuler, honorære konsuler, honorære vicekonsuler og honorære konsularagenter. Betegnelsen svarer til den engelske term honorary consular officer, som anvendes i den engelsksprogede version af Wienerkonventionen af 24. april 1963 om Konsulære Forbindelser.

Til nr. 15

Ændringsforslaget er en funktion af den foreslåede ændrede betegnelse for konsularembetsmænd. Der tilsigtes ingen materiel ændring.

Til nr. 16

Som følge af en ændring af praksis for fastsættelsen af kontorholdstilskud til honorære konsularembetsmænd, herunder at det i dag som følge af den almindelige udvikling tilstræbes, at honorære konsulater kan fungere såvel mundtligt som skriftligt på enten dansk eller engelsk, er § 12, stk. 1, 2. pkt. ikke længere tidssvarende. Se hertil afsnit 2.4. om gældende ret. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Til nr. 17

Om den sproglige ændring af betegnelsen ”honorære konsularembetsmænd” se bemærkningerne til nr. 14.

Til nr. 18

Bestemmelsen, der er videreført fra lov om udenrigstjenesten fra 1961, foreslås ophævet. Begrundelsen herfor er, at bestemmelsen ikke længere bliver anvendt i udenrigstjenesten, idet kompetencen til at udføre notarius publicus forretninger er reguleret i anden lovgivning, jf. retsplejelovens § 11, stk. 2 og stk. 3 hvoraf det følger, at notarialforretninger er henlagt til de danske domstole. De nærmere regler om notarialforretninger er nedfældet i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 1555 af 18. december 2007.

Til nr. 19

I henhold til gældende praksis præciseres det, at gebyrindtægterne, der hidrører fra konsulære tjenestehandlinger i udenrigstjenesten i forbindelse med udstedelse af pas og visa, legaliseringer mv., indgår i statsregnskabet som indtægter under Udenrigsministeriets driftsbevillinger og dermed ikke tilgår statskassen. Der henvises endvidere til tekstanmærkning nr. 103 under § 6. Udenrigsministeriet på finansloven for 2014 samt afsnit 2.6 om gældende ret.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft en uge efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslag

§ 1

I lov nr. 150 af 13. april 1983 om udenrigstjenesten, som ændret ved lov nr. 331 af 14. maj 1997 og § 1 i lov nr. 410 af 6. juni 2002, foretages følgende ændringer:

§ 1. Udenrigstjenesten har til formål at varetage rigets mellemfolkelige anliggender.

Stk. 2. Udenrigstjenesten forestår og koordinerer udenrigspolitiske og udenrigsøkonomiske forbindelser til udlandet, herunder Danmarks deltagelse i samarbejdet inden for De europæiske Fællesskaber, internationale organisationer, det internationale udviklingssamarbejde samt behandlingen af folkeretlige spørgsmål.

Stk. 3. Udenrigstjenesten yder bistand til danske statsborgere samt bistand til danske virksomheder i deres erhvervmæssige forbindelser med udlandet.

1. I § 1, stk. 2, ændres »De europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«

§ 3. Udenrigsrepræsentationerne er organer under udenrigsministeriet og opretholdes på de steder i udlandet, hvor varetagelsen af danske interesser gør det påkrævet. De oprettes og nedlægges af kongen, vicekonsulater dog af udenrigsministeren.

Stk. 2. De diplomatiske repræsentationer er ambassader, gesandtskaber eller repræsentationer ved internationale organisationer. De ledes af udsendte medarbejdere.

Stk. 3. De konsulære repræsentationer er generalkonsulater, konsulater eller vicekonsulater. De ledes enten af udsendte medarbejdere eller af valgte konsularembetsmænd.

2. I § 3, stk. 2, 1. pkt., ændres »gesandtskaber eller« til: »og«.

3. § 3, stk. 2, 2. pkt., ophæves

4. § 3, stk. 3, 2. pkt., ophæves

§ 5. Udnævnelse af tjenestemænd i lønramme 16, med mulighed for oprykning til lønramme 21, 29, 31 og 34, lønramme 36 og højere lønramme sker til tjenestemænd i vedkommende lønramme i udenrigstjenesten uden angivelse af stilling eller tjenestested. Udenrigsministeren fastsætter fordelingen af de i 1. pkt. nævnte tjenestemænd mellem udenrigsministeriet og repræsentationerne i udlandet.

Stk. 2. Tjenestemænd i de i stk. 1 nævnte lønrammer samt kancellister er forpligtet til at gøre tjeneste også ved repræsentationerne i udlandet. Bestemmelsen om, hvor og i hvilken egenskab de skal forrette tjeneste, træffes for så vidt angår tjenestemænd i 36. eller højere lønramme af kongen og med hensyn til tjenestemænd i lønramme 16, med mulighed for oprykning til lønramme 21, 29, 31 og lønramme 34, samt

5. I § 5, stk. 1, indsættes som 3. pkt.: »Udenrigsministeren bestemmer hvilke stillinger, der kan besættes på åremål.«

6. I § 5, stk. 2, 1. og 2. pkt., udgår »samt kancellister«

kancellister af udenrigsministeren.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 2 kan der i undtagelsestilfælde, hvor særlige omstændigheder gør sig gældende, ansættes tjenestemænd uden forpligtelse til at gøre tjeneste ved repræsentationerne i udlandet.

Stk. 4. Tjenestemænd, som er fyldt 60 år, og som beordres til anden tjeneste i henhold til stk. 2, har ret til i stedet for at lade sig forflytte at få deres afsked med pension efter § 2, stk. 1, i lov om tjenestemandspension, idet bestemmelsen i § 6, stk. 2, i samme lov ikke finder anvendelse. Dog gælder dette ikke i tilfælde, hvor tjenestemanden beordres til tjeneste i udenrigsministeriet i en stilling, der er normeret i hans lønramme.

§ 6. Handels- og industrikyndige specialmedarbejdere ansættes efter forhandling med et under udenrigsministeriet med henblik på behandling af spørgsmål om Danmarks erhvervsmæssige forbindelse med andre lande m.v. nedsat rådgivende udvalg, hvori de interesserede myndigheder og erhvervsorganisationer skal være repræsenteret. Udenrigsministeren kan træffe bestemmelse om nedsættelse af andre rådgivende udvalg.

Stk. 2. Til repræsentationerne i udlandet kan der knyttes specialattachéer udsendt af andre ministerier end udenrigsministeriet. Specialattachéernes funktion ved repræsentationen udøves under repræsentationschefens ansvar.

§ 8. Når særlige grunde taler derfor, kan det ved kongelig resolution bestemmes, at en tjenestemand i udenrigstjenesten i lønramme 36 eller højere lønramme stilles til rådighed. Tjenestemænd til rådighed er pligtige til efter udenrigsministerens anvisninger at påtage sig arbejdsopgaver. De lønnes på samme måde som tjenestemænd af samme lønramme i udenrigsministeriet, dog kan tjenestemænd til rådighed ikke oppebære repræsentationstillæg. En tjenestemand kan ikke stå til rådighed i et længere tidsrum end 3 år; dog kan denne periode forlænges til 5 år, hvor ganske særlige forhold gør sig gældende. Hvis der ved den pågældende periodes udløb ikke anvises ham nogen post, afskediges han efter tjenestemandsløvgivningens almindelige regler.

Stk. 2. Til rådighed for udenrigstjenesten stilles 5 tjenestemænd i lønramme 16 med mulighed for oprykning til lønramme 21, 29, 31 og 34, til hvis uddannelse der bevilges et årligt beløb, hvis størrelse fastsættes på finansloven.

§ 9. Når det findes tjenstligt ønskeligt, kan der gives udenrigstjenestemænd stillingsbetegnelser og rang, der svarer til en højere stilling end den, hvortil de er udnævnt, eller gives dem andre internationalt anvendte betegnelser for udenrigstjenestemænd, dog at dette ikke får indflydelse på størrelsen af noget af de lønningsbeløb, der tilkommer de pågældende tjenestemænd.

Stk. 2. Ved udsendelse af overordentlige diplomatiske repræsentationer kan der ligeledes anvendes særlige stillingsbetegnelser, der er fastslået i internationalt samkvem.

§ 10. Valgte konsularembetsmænd er ulønnede og vælges blandt egnede personer på repræsentationsstedet. Fremmede statsborgere kan vælges, men under i øvrigt lige forhold skal danske foretrækkes.

Stk. 2. Valggeneralkonsuler og valgkonsuler udnævnes af kongen, valgvicekonsuler af udenrigsministeren.

§ 12. Udenrigsministeren kan i særlige tilfælde yde valgte konsularembetsmænd et fast årligt beløb til kontorhold. Beløbets størrelse fastsættes efter forhandling med finansministeren og under hensyntagen til, om der drages omsorg for, at brevveksling

7. § 5, stk. 4, 1. pkt., ændres »er fyldt 60 år« til: »har nået pensionsudbetalingsalderen, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a«, og »bestemmelsen i § 6, stk. 2,« ændres til: »§ 6, stk. 6,«

8. I § 5, stk. 4, 2. pkt., ændres »hans« til: »tjenestemandens«

9. § 6, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1

10. I § 8, stk. 1, 1. pkt., udgår »ved kongelig resolution«

11. I § 8, stk. 1, 5. pkt., ændres »ham nogen post, afskediges han« til: »tjenestemanden nogen post, afskediges tjenestemanden«

12. § 8, stk. 2, ophæves.

13. I § 9, stk. 2, udgår »overordentlige«

14. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres »Valgte« til: »Honorære«

15. I § 10, stk. 2, ændres »Valggeneralkonsuler« til: »Honorære generalkonsuler«, »valgkonsuler« til: »honorære konsuler« og »valgvicekonsuler« til: »honorære vicekonsuler«.

16. § 12, stk. 1, affattes således: »Udenrigsministeren kan i særlige tilfælde yde honorære konsularembetsmænd et fast årligt beløb til kontorhold«

med konsulatet kan ske på dansk.

Stk. 2. I øvrigt har valgte konsularembetsmænd kun krav på godtgørelse af tjenstlige udgifter, der er godkendt af udenrigsministeren.

§ 13. Udsendte medarbejdere, der indtager chefstillinger, er bemyndiget til, hver for sit embede, at udføre sådanne forretninger, som i Danmark påhviler en notarius publicus med hensyn til danske statsborgeres retshandler, herunder retshandler, der indgås med fremmede. De herom behørigt udfærdigede akter skal i Danmark have samme retsvirkning som her i landet udstedte notarialakter.

Stk. 2. I tilfælde af chefens forfald har den, der fungerer på hans vegne, den i stk. 1 omhandlede bemyndigelse.

Stk. 3. Udenrigsministeren kan tillægge valgte konsularembetsmænd samme bemyndigelse.

§ 14. For tjenstehandlinger i udenrigstjenesten erlægges gebyr efter regler, der fastsættes af udenrigsministeren.

Stk. 2. Der skal aflægges regnskab for de modtagne gebyrbeløb. Gebyrbeløbene indbetales til statskassen. Udenrigsministeren kan dog bestemme, at valgte konsularembetsmænd kan anvende modtagne gebyrbeløb til dækning af driftsomkostninger.

Stk. 3. Tvivlsspørgsmål om gebyrberegninger afgøres af udenrigsministeren.

§ 16. Loven træder i kraft den 1. juli 1983.

Stk. 2. Samtidig ophæves:

1. lov nr. 109 af 26. april 1961 om udenrigstjenesten,

2. lov nr. 5 (B) af 7. juni 1958 om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger, som ændret senest ved lov nr. 6 af 29. marts 1969 (B), - 6, stk. 2, og - 7, stk. 1-3.

17. I § 12, *stk. 2*, ændres »valgte« til »honorære«

18. § 13, ophæves.

19. § 14, *stk. 2*, affattes således: »Stk. 2. Gebyrbeløbene indgår i statsregnskabet som indtægter under Udenrigsministeriets driftsbevillinger. Udenrigsministeriet kan dog bestemme, at honorære konsularembetsmænd kan anvende modtagne gebyrbeløb til dækning af driftsomkostninger«

§ 2

Loven træder i kraft en uge efter bekendtgørelsen i Lovtidende